

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Cristum perfectè d[i]ligentiu[m] crux postrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

quam ad flores florentissimi Sinarum Regni resistens, ipsiq; prohibitus aditu, non tam februm vi, inter desertos illos scopulos, quam sui spiritus ac zeli ardore extabuit: dolens, gemensq; videlicet, sive, animosâ spe præceptam tot animarum prædam, sibi ab infensissimo divinitatis hoste præripi, sive omnibus expetitam votis martyrij palmam sibi *L.3. Vit. c.17* penè in manibus infringi.

Itaque S. Ambrosius in illa Psalmi us. *Vidi pravariçantes & tabescebam*: *Beatus*, inquit, *qui in charitate* *DEL tabescebat*. Nam si (ut ibi subdit) *alius propter vitiosos amores tabescebat*, qui *dissillat*, dum est dilatus amore dilectæ: *alius immodicè capeßendi honoris impatiens*, si desideria longa suspires, non *mediocri mentis tæbe conficitur*: quidni id aliquando efficiat magna atque insolens Dei charitas, ejusq; honoris zelus inælituans, ubi sese is ardor totis animæ venis diffuderit, vitalemq; cordis succum carpere atque depasci cœperit?

§. 4.

Christum perfectè diligentium crux postrema.

Postrema crux Sanctarum illis adnascitur, ex ingenti quodam, & (ut ita loquar) intemperato desiderio videndi Deum, seseq; vinculis mortalitatis exsolvendi; non tam boni sui felicitatisve cupidine, quam quo labis omnis atque, impedimenti expertes, Deo summè dilecto sincerè ac purè placeant, eidemq; amore castissimo, & arctissimo perenni; complexu, imperturbatè adhærescant. Siquidem & hujus desiderij vim, ad crucem quandam interiorem pertinere, testatur S. Gregorius in caput 3. Job ita scribens: *In amaritudine quippe animæ sunt omnes electi, qui vel punire flendo non desinant qua deliquerant, vel gravi se marore afficiunt, quia longè huc à facie conditoris projecti, adhuc in æternæ patriæ gaudijs non sunt.* Et alio in loco, cùm præmisset, electos ex intenta rerum cœlestium meditatione, vehementissi-

In ps. 4. pœ-
nit. tissima tribulationis igne intrinsecus inardescere: *Hæc est illa* (subjungit) *spiritualis sanctorum tribulatio, quam in cordibus eorum generat penitentia & desiderij dilati amaritudo.* Dicitur autem Thomas de Kempis: *Quantò altius quis in spiritu profecerit, tantò graviores sepe cruces invenit; quia exitij sui pœna, magis ex amore crescit.* Nimirum ut est in sacro Proverbio: *Spes quæ differtur, affligit animam: eoque profectò violentiùs, quò & majus est bonum quod speratur, & contentior ardor, quo diligitur.* Quamobrem, etiam videre est, eum animi Deum desiderantis ardorem, ita quandoque modum excedere, ut qui eo corripiantur, quandam hic quoque gehennæ speciem, in ipsa dilati desiderij impatibilitate, inveniant. Sic enim antea à nobis memoratus Guilielmus Abbas, in alia quadam ad Deum suspiratione; ubi videlicet ad Divinitatis felicem conspectum anhelans, & in atria Domini, præ æstuantis desiderij vi, deficiens, in has denique cum dilecto suo blandas exhortationes erumpit. *Vsquequo, Domine, usquequo post te loquor & deficio? Cur ego non sum tecum? Obsecro, dic anima mea. ô salus ejus, quare ei tuum inspiraveris desiderium: non ut tantum torqueat, discerpit, & occidat? Et utinam occidisset! Obsecro, Domine, hæcine est mea gehenna? Et hæc sic, nec unquam me desinat torquere, nec unquam desinat in hac ardere, nec in aliquo liceat respirare unâ die, unâ horâ, uno momento: donec appaream in conspectu tuo, & appareat mihi gloria tua, & faciei tuæ æterna festivitas illuxerit anima mea.* En quemadmodum cervus iste (ut phrasim imiter S. Augustini in psalmum 41.) raptus desiderio ad fontes aquarum, ad interiorum scilicet dulcedinem domus Dei, eosque bibere nondum valens, manducat die ac nocte lachrymas suas; dum dicitur ei: *Vbi est DEVS tuus?*

Psal. 41.

In quorum sanctorum cervorum numero; divinum illum fontem ardentius sitientium, & ipse erat B. Augustinus, cujus

ejus sedentis super flumina Babylonis, atque ad coelestem
 Jerusalem aspirantis, tot gemitus ac suspiria in ipsius tracta-
 tibus legimus; atque hæc inter cætera: *ô sancta Sion, ubi* *In ps. 136.*
solum stat, & nihil fuit: quis nos in ista instabilia dejecit?
Quare dimisimus conditorem tuum & societatem tuam? Et al-
 lio in loco: *ô bona Domini dulcia, immortalia, incompara-* *In ps. 26.*
bilia, sempiterna, incommutabilia! Et quando vos videbo, bo-
na Domini! Et rursus in persona Psalmistæ: *Per singulas*
noctes stambo, in desiderio lucis ardebo. Videt Dominus desiderium
meum. Et alibi passim. Neque enim istis, tametsi prædul- *Tract. 34. in*
 cibus, operosius insistere nos finit præsentis instituti ratio. *Joann:*

Videantur ex altero sexu S. Mariæ Oegniacensis, ex-
 tremo vitæ suæ anno ad instantem jam DEI conspectum cu-
 pidissimè anhelantis, ardores, clamores, & impatibilia
 desideria, vi quorum subinde sic cruciatur, ut toto cor-
 pore dirumpi videretur; teste Cardinali à Vitriaco in ejus *l. 2. c. 20.*
 vitæ.

§. 5.

Extrema dictorum clausula.

Istæ igitur sunt, & si quæ aliæ, velut intestinæ Sanctorum
 cruce: præ quibus, inflicta extrinsecus cruciamenta,
 sagittas parvulorum & imbellia tela reputant; ut quæ sum-
 mam tantum cutem dstringant atque delibent, non etiam
 ad ipsa viscera, aut cordis intima pertineant.

Cæterum ad ea quæ diximus exigat quisque atque ca-
 stiget & exacuat amorem suum: comperto, robustum amo-
 rem grandibus gaudere atque ali crucibus, & magnas men-
 tes fortibus certaminibus exerceri: neque continuo atque
 ad aliquam amoris divini perfectionem quis profecerit, eò
 omnia jam proclivia ac suavia esse; sed ut aliæ desint acer-
 bitates, ipsum æstuantem atque incitatum mentis ardorem,
 animæ Deum valdè amanti, pro magno quandoque tormen-

XXX

30